

မင်းသားမင်းသမီး

ငရဲလူမ

တာဝေ

ဝိစဉ်လည်...

မကြောက်
တတ်
သူ
မတတ်ရ

တမေ့မောနိုင်

တာဝေ ၊ မင်းဘုန်းသိင်္ခသူ ၊ မောင်မောင်မိုးအောင် ၊ ဘိုးသာဒင်

ငရဲဂူမှ တစ္ဆေထောင်

တာတေ

ဘယ်သူက ယုံမှာ တုန်းဗျာ။ ကျုပ်ပြောလည်း ခင်ဗျားမယုံဘူး။
ခင်ဗျားပြောလည်း ကျုပ်ယုံမှာ မဟုတ်ဘူး ။ ဒါပေမဲ့ ဒါက တကယ်ဗျာ။

တကယ်ကို ရှိနေတာ။ အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ကျုပ်လည်း ဒီ အကြောင်းကို ဘယ်တုန်းကမှ သိခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ဗျ။

ကျုပ်ကိုလည်း ကျုပ်ရဲ့ ဆရာသမားတွေက ဒီအကြောင်းကို ဘယ်တုန်းကမှ ပြောခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး လေဗျာ။ ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်တယ်ဗျ။ ။ တာတေဆိုတဲ့ ကျုပ်က ဆရာမှ မဟုတ်တာ။ စပ်စပ်စုစု လုပ်ချင်လို့ သာ ဆရာတွေနောက် လျှောက်လိုက်နေတဲ့ ကောင်လေဗျာ။

ဒီတော့လည်း ကျုပ်ကို ဆရာ အစဉ်အဆက် လက်ဆင့်ကမ်းပြီး ပညာပေးသလိုတော့ ဘယ်သူမှ ပေးကြမှာ မဟုတ်ဘူး လေဗျာ။

ကျုပ် အဲဒီကို ရောက်သွားခဲ့တဲ့ အကြောင်းရဲ့ အစက ဒီလိုဗျ။ ဘန့်ဘွေးကုန်းက သိန်းဇော်တို့ အိမ်မှာ ပုဏ္ဏကတိုက်သလို ဘာလို ဖြစ်တာက စတာပေါ့ဗျာ။ ဘန့်ဘွေးကုန်းက ကျုပ်သူငယ်ချင်း သိန်းဇော်ဆိုတာ ကျုပ်ပြောခဲ့ဖူးပါတယ်။ ကျုပ်နဲ့ ဒီကောင်နဲ့ က မြို့ကျောင်းတက်တုန်းက အတူတူ တက်ကြတာလေဗျာ။

ဆောင်းတွင်းကြီးဗျ။ နတ်တော်လား၊ ပြာသိုလားသာ ကျုပ်မမှတ်မိတော့တာ။ ရွာထဲက ကျောက်ခဲတို့ ၊ သံမဏိတို့ ၊ မျက်ပြူးတို့ အုပ်စုတွေနဲ့ ကျုပ်က ဝိုင်းထဲမှာ မီးလှုံနေတာဗျ။ နှမ်းရိုးတွေ မီးရှို့လို့ ပေါ့ဗျာ။ ရေနွေးကြမ်းလေး သောက်လိုက်၊ ကျုပ်ကြုံခဲ့ဖူးတာလေးတွေ ဒီကောင်တွေကို ပြောပြလိုက်။ ဒီကောင်တွေကလည်း ကျုပ်ကို နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ်တွေ မေးကြတာပေါ့ဗျာ။

"ဟေ့ကောင် တာတေ၊ တာတေရေ။ ငါပါကွ။ သိန်းဇော်ပါ"

သိန်းဇော်ရဲ့ အသံကြီးက ဝိုင်းဝကနေ ပေါ်လာတာဗျ။ ကျုပ်တို့ ရွာတွေမှာ က ခင်ဗျားတို့ မြို့တွေမှာ လို ဓာတ်မီးတိုင် ရှိတာမှ မဟုတ်တာ။ မှောင်လို့ ပေါ့ဗျ။

"ဟင်..သိန်းဇော်ပါလား။ ဒီကောင် ညကြီးမိုးချုပ် ဘာဖြစ်လာတာတုန်း"

ကျုပ်က တစ်ယောက်တည်း ခပ်တိုးတိုးပြောလိုက်ပြီး လှမ်းခေါ်လိုက်တယ်။

"ဟ...သိန်းဇော်ကြီးလား။ လာလေကွာ၊ ဝင်ခဲ့၊ ဝင်ခဲ့"

ခပ်ဟဟ လှုပ်ထားတဲ့ ဝိုင်းတံခါးကို တွန်းပြီး သိန်းဇော် ဝင်လာတယ်။ ဝိုင်းထဲ ဝင်တယ်ဆိုရင် ဒီကောင် ကျုပ်ဆီကို တန်းလျှောက်လာတာဗျ။

"လာ..သိန်းဇော်၊ ဒီထင်းတုံးပေါ်မှာ ပဲ ထိုင်ကွာ။ ငါတော့ အေးတာနဲ့ ကလေးတွေခေါ်ပြီး မီးလှုံနေတာကွ"

သိန်းဇော်က ကျုပ်ထိုင်တဲ့ ထင်းတုံးကြီးမှာ ပဲ ကျုပ်ဘေးကပ်ပြီး ထိုင်လိုက်တယ်။ ဒီတော့မှ ကျုပ်က ဒီကောင့်ကို သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်မိတာဗျ။ ဒီကောင့် တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးတွေကို ရွှဲနေတာဗျို့။ ဒီလောက်အေးတဲ့ အချိန်ကြီးမှာ ဒီကောင် ချွေးတွေ ရွှဲနေတော့ သိန်းဇော် တရကြမ်း ပြေးလာတဲ့ ပုံပဲဗျ။

"သိန်းဇော်..မင်းပြေးလာတာလား။ ဘာအရေးကြီးလို့ တုန်းကွ"

ကျုပ်ကမ်းပေးလိုက်တဲ့ ရေနွေးကြမ်းပန်းကန်ကို နှုတ်ခမ်းမှာ တေပြီး ဖရူး ဖရူးနဲ့ သောက်ချလိုက်တယ်ဗျို့။ ပြီးတော့ နောက်တစ်ခွက် ထပ်သောက်တယ်။ ဒီတော့မှ ဒီကောင် အမောပြေသွားပြီး ကျုပ်ကို ပြောတာဗျ။

"တာတေ..ငါတို့ အိမ်မှာ ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေ ထဖြစ်နေလို့ ။ ငါကြောက်ပြီး မင်းဆီကို တန်းပြေးလာတာကွ"

"ဟေ..ဘာတွေဖြစ်လို့ တုန်းက သိန်းဇော်ရ"

"ငါတို့ အိမ်ကြီးကို မင်းသိသားပဲ တာတေ။ ကျွန်းတိုင်ကြီးတွေနဲ့ အဘ ဆောက်ထားတာပဲဟာ။ ခေါင်ကလည်း နှစ်လုံးနဲ့ ပဲဟာ"

"အေးလေ၊ ဟုတ်သားပဲ။ ဘန်ဘွေးကုန်းမှာ မင်းတို့ အိမ်ကြီး အိမ်ကောင်း စာရင်းဝင်တာပဲလေ"

"အေး..အခု အဲဒီအိမ်ကြီးက တကျိကျိနဲ့ ယိမ်းထိုးပြီး လှုပ်နေလို့ ကွ"

"ဟေ..အိမ်ကြီးက လှုပ်နေတယ်။ ဟုတ်လား သိန်းဇော်"

"အေး..ဟုတ်တယ်။ ငါတို့ အိမ်က အရှေ့လှည့်လေကွာ။ အဲဒါတောင်နဲ့ မြောက်ကို ယိမ်းထိုးလှုပ်တာကွ"

"ဟာ..ဘယ်လိုဖြစ်တာတုန်းကွ"

"မသိဘူး တာတေ။ အိမ်နီးချင်း ဝိုင်းချင်းကပ်နေတဲ့ ဘိုးသီလတို့ ၊ အရီးစိန်ညိုတို့ ကို ခေါ်ပြတော့လည်း ဘိုးသီလတို့ က ‘ဟ..မလှုပ်ပါဘူးကွ။ ဘယ်မှာ လှုပ်လို့ တုန်း’ လို့ ပြောတယ်ကွ။ ဒါပေမဲ့ ငါတို့ အိမ်သားတွေ ကတော့ အိမ်ကြီး လှုပ်နေတာကို လူတိုင်း သိတယ်ကွ"

"ဟေ..ဘယ်လိုဖြစ်တာတုန်းကွာ"

"အဘနဲ့ အမေကလည်း တာတေကို ချက်ချင်း သွားခေါ်ချည်း ပြောနေတာကွ"

"အေးပါ..သိန်းဇော်ရာ၊ ငါလိုက်ခဲ့မှာ ပေါ့"

"ကိုကြီးတာတေ၊ ကျုပ်နဲ့ သံမဏိလည်း လိုက်ခဲ့မယ်"

"ဟာ..ကျောက်ခဲနဲ့ သံမဏိကလည်း မကြောက်မလန့်ကွာ။ ဒီကလေးတွေနှယ်.."

သိန်းဇော်က ကျောက်ခဲတို့ ကို ဟန့်တာဗျ။ ကျောက်ခဲတို့ နှစ်
ယောက်ကလည်း ဘန့်ဘွေးကုန်း တစ်ရွာလုံးနဲ့ လူခင်တွေပဲကိုဗျ။

"ကိုကြီး သိန်းဇော်..ကျုပ်တို့ က ကိုကြီးတာတေနဲ့ လိုက်နေကြပါဗျ"

"ဟေ..ဟုတ်လား တာတေ။ ဒီကောင်တွေ ပြောတာ"

"အေး..ဟုတ်တယ်ကွ သိန်းဇော်ရ။ ကျောက်ခဲနဲ့ သံမဏိက
တော်တော်တော့ အားကိုးရသားကွ"

"ဟာ..ဒါဆိုရင်လည်း လိုက်ခဲ့ကြပေါ့ကွာ။ ကိုကြီး သိန်းဇော်က သိမှ
မသိတာ"

ကျုပ်အိမ်ပေါ်တက်ပြီး အဘနဲ့ အမေကို အကျိုးအကြောင်းပြော၊
ဆေးလွယ်အိတ်ယူပြီး လိုက်ခဲ့ရတာပေါ့ဗျာ။ ဝိုင်းထဲက မီးတွေ ငြိမ်းပြီး
မျက်ပြူးတို့ ကိုတော့ အိမ်ပြန်ခိုင်းလိုက် ရတာပေါ့ဗျာ။

သိန်းဇော်တို့ အိမ်ဝိုင်းဝကို ရောက်တော့ အားလုံး ငြိမ်လို့ ဗျ။ ခွေး
တောင် မဟောင်ဘူး။

"သိန်းဇော်..တစ်ဝိုင်းလုံး ငြိမ်လို့ ပါလားဟ"

"ငြိမ်ဆို အဘရော၊ အမေရော၊ ငါ့အစ်မတွေရော ဘိုးသီလတို့ ဝိုင်းထဲ
ပြေးကြပြီလေကွာ။ ခွေးတွေပါ ပြေးတာကွ တာတေရ"

ကျုပ်က ဝိုင်းထဲ ဝင်ပြီး အိမ်ကြီးပေါ်ကို တက်ခဲ့တယ်။ သိန်းဇော်က
မီးမှုတ်ထားတဲ့ လသာမှန်အိမ်ကို မီးခတ် ခတ်ပြီး မီးပြန်ထွန်းလိုက်
တယ်။ အိမ်ကြီးထဲမှာ လင်းသွားတာပေါ့ဗျာ။

"ကျွဲ.. ကျွဲ.. ကျွဲ.. ကျွဲ.. ကျွဲ.. ကျွဲ"

"ဟာ..လှုပ်ပြီဟေ့။ တာတေ တွေ့လား၊ လှုပ်ပြီ၊ လှုပ်ပြီ"

"ဟုတ်တယ်ဗျို့။ သိန်းဇော် ပြောတဲ့ အတိုင်း အိမ်ကြီးက တောင်မြောက် ယိမ်းထိုးပြီး လှုပ်တာဗျ၊ ကျောက်ခဲနဲ့ သံမဏိတောင် လန့်ပြီး ထိုင်ချလိုက်တယ်။

ကျုပ်လည်း စလွယ်သိုင်းထားတဲ့ ဆေးလွယ်အိတ်ထဲက မျက်ကွင်းဆေးကို ထုတ်ယူပြီး သိန်းဇော်တို့ ကျောက်ပျဉ်မှာ သွေးလိုက်တယ်။

မျက်ကွင်းဆေး ကွင်းပြီးတာနဲ့ ကျုပ်က ပြတင်းပေါက်ကနေ အပြင်ကို ကြည့်တယ်။ ဘာမှ မတွေ့ဘူးဗျ။ အိမ်ရဲ့ တောင်ဘက်၊ မြောက်ဘက်၊ အနောက်ဘက်၊ အရှေ့ဘက် စုံအောင် ကြည့်တယ်။ ဘာမှ မတွေ့ရဘူး။

ကျုပ်လည်း အတွေးနည်းနည်း ကျပ်သွားတယ်"

"ကျိ့..ကျိ့..ကျိ့..ကျိ့"

အိမ်ကြီးကတော့ လှုပ်လာပြန်ပြီဗျို့။ ကျုပ်လည်း အိမ်ပေါ်က ဆင်းပြီး ဝိုင်းထဲမှာ လျှောက်ကြည့်တယ်။ ဘာမှ မတွေ့ဘူးဗျ။ အိမ်ကို တစ်ပတ် ပတ်ကြည့်တယ်။ ကျုပ်နောက်က သိန်းဇော်နဲ့ ကျောက်ခဲတို့ နှစ်ယောက်က ထက်ကြပ်မကွာ ပါလာတာပေါ့ဗျာ။

"ကျိ့..ကျိ့..ကျိ့..ကျိ့"

အိမ်ကြီးက လှုပ်နေတာပဲဗျ။ ကျုပ်လည်း အကြံအစိုက်နေပြီး ကျုပ်ဝိုင်းပေါက်ဝကို လျှောက်လာတယ်။ ကျုပ် သစ်ပင်ကြီးတွေကို မော့ကြည့်ပြီး စဉ်းစားတယ်။ အဲဒီမှာ သရက်ပင်ကြီး တစ်ပင်က တော်တော်ကို မြင့်တယ်ဗျ။ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ ဝိုင်းကြီး တစ်ခုလုံးကို အပေါ်စီးက ကြည့်ချင်စိတ် ဖြစ်လာတယ်။ လရောင်ဝါးဝါးလေးရဲ့ အကူအညီကို ယူပြီး ကျုပ် သရက်ပင်ကြီးပေါ်ကို တက်ခဲ့တယ်။

"ကိုကြီးတာတေ၊ သတိထားဦးနော်။ ညဘက်ကြီး မမြင်စမ်းနဲ့ "

"အေး..အေး..၊ ငါသတိထားတယ် ကျောက်ခဲ"

ကျုပ်က သရက်ကိုင်းတွေကို တစ်ကိုင်းပြီး တစ်ကိုင်း တက်လာခဲ့တယ်။ အမြင့်ဆုံး ကိုင်းကြီးပေါ်မှာ သေသေချာချာ ထိုင်ချလိုက်ပြီး ဝိုင်းကြီး တစ်ခုလုံးကို အပေါ်စီးကနေ ငုံ့ကြည့်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ သိန်းဇော်တို့ အိမ်ကြီးရဲ့ ခေါင်မိုးပေါ်ကို ကြည့်လိုက်မိတယ်။

"ဟာ.."

ကျုပ်ပါးစပ်က အသံတောင် ထွက်သွားသလား မသိပါဘူးဗျာ။ ခေါင်မိုး ပေါ်မှာ ကားယားကြီး ခွထိုင်နေတဲ့ အကောင်ကြီးဗျ။ နည်းတဲ့ အကောင်ကြီး မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။

ခေါင်းကြီးက စိတ်ဝင်ပုတ်လောက် ရှိမယ်ဗျို့။ ကိုယ်လုံးကြီးက ရာဝင်ပုတ်လောက် ရှိတယ်။ ကျုပ်ပြောတဲ့ ပုတ်ဆိုတာ စပါးထည့်တဲ့ ပုတ်ကို ပြောတာလေဗျာ။ အောင်မယ်လေးဗျာ...

အမွေးအမျှင်တော့ မရှိဘူး။ ဆင်ကြီးတွေရဲ့ အရေလိုမျိုး မည်းမည်း တွန့်တွန့်ကြီးဗျ။ မြောက်ဘက်ကို လှမ်းကြည့်နေတာဗျ။ မျက်လုံးကြီးတွေက ဟင်းသောက် ပန်းကန်ကြီးတွေလောက် ရှိတာဗျ။ နီရဲပြီး အပြင်ကို ပြူးထွက်နေတာဗျ။

ဒါ ဘာကြီးတုန်းဆိုတာ ကျုပ်တွေ့နေတာ။ တစ္ဆေကြီးလား၊ သဘက်ကြီးလား။ နားရွက်ကတော့ သိပ်အကြီးကြီး မဟုတ်ဘူး ။ ကျုပ်တို့ ၊ ခင်ဗျားတို့ အိမ်မှာ ခတ်တဲ့ စလူယပ်တောင်ကြီးလောက်ပဲ ရှိတာဗျ။

"ကျိံ..ကျိံ..ကျိံ..ကျိံ..ကျိံ"

လက်စသတ်တော့ ဒီလိုကိုး။ ခေါင်မိုးမှာ ကားယားကြီး ခွထိုင်နေတဲ့ အကောင်ကြီးက ကိုယ်လုံးကြီးကို ရှေ့တိုးနောက်ငင်နဲ့ လှုပ်နေတာဗျ။

ဒါကြောင့် သိန်းဇော်တို့ အိမ်ကြီးက တောင်နဲ့ မြောက်ကို ယိမ်းထိုးနေတာကိုး။ ဟော..ဟော..ငြိမ်သွားပြန်ပြီ။ အိမ်ကြီးလည်း ငြိမ်သွားရောဗျ။

"ကျွဲ..ကျွဲ..ကျွဲ..ကျွဲ"

ဟော..လုပ်ပြန်ပြီ၊ လုပ်ပြန်ပြီ။ ကိုယ်လုံးကြီးကို ရှေ့တိုးနောက်ငင်နဲ့ ယိမ်းထိုးပြန်ပြီဗျို့၊ သူယိမ်းထိုးတိုင်း အိမ်ကြီးက ယိမ်းတော့တာပေါ့ဗျာ။

ကျုပ်က သရက်ပင်ကြီးပေါ်ကနေ သေသေချာချာ ကိုင်ပြီး ပြန်ဆင်းလာတယ်။

"ကိုကြီးတာတေ ဘာတွေ့တုန်းဗျ"

ကျောက်ခဲက ကျုပ်အနားကို ကပ် လာပြီး လေသံ ခပ်အုပ်အုပ်နဲ့ မေးတာဗျ။ သိန်းဇော်လည်း ကျုပ်နားကို ကပ်လာတယ်။

"တာတေ..မြင်ခဲ့လား"

"အေး..ငါမြင်ခဲ့တယ် သိန်းဇော်။ နည်းတဲ့ အကောင်ကြီး မဟုတ်ဘူးကွ။ မင်းတို့ အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်မှာ ကားယားကြီး ခွထိုင်နေတာကွ။ အဲဒီကောင်ကြီးက ရှေ့တိုးနောက်ငင် ထထပြီး ယိမ်းထိုးတာဟေ့။ ဒါကြောင့် မင်းတို့ အိမ်ကြီးက ယိမ်းထိုးနေတာ"

"ဟေ့..ဒါဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ်မတုန်း တာတေ"

"သိန်းဇော်..ငါက ဆရာမှ မဟုတ်တာ။ ငါ ဘယ်လိုလုပ်တတ်မှာတုန်း။ ဒါပေမဲ့ မင်းမပူပါနဲ့ ကွာ။ ငါ မဖဲဝါကို မနက်ဖြန်ညမှာ သေသေချာချာပင့်ပြီး မေးပေးပါ့မယ်"

"ဟေ့..မနက်ဖြန်ညမှာ မေး မှာ ဟုတ်လား တာတေ။ ဒါဆိုရင် ဒီကောင်ကြီးက ငါတို့ အိမ်ပေါ်မှာ ဒီအတိုင်းရှိနေမှာ ပေါ့ ဟုတ်လား။ မ

တော် ရွာထဲဝင်ပြီး ဒုက္ခပေးမှ ဖြင့်ကွာ။ သူငယ်ချင်း တာတေ..မင်း မဖဲဝါ
ကို ဒီညပဲ ပင့်ပါလားကွာ။ ဘာတွေလိုလဲ ပြော တာတေရာ။ ငါ
ချက်ချင်း စီစဉ်ပေးပါ့မယ်"

"ဟင်..ဒါဆိုရင် မင်းလက်က နာရီကို ကြည့်စမ်း သိန်းဇော်"

"ခုမှ ၈ နာရီပဲ ရှိသေးတာကွ တာတေရ"

"အေး..ဒါ ဆိုရင်တော့ မှီပါသေးတယ်။ ကြက်တစ်ကောင်ချက်၊ ဆန်
တစ်ခွက် ထမင်းချက်ကွာ၊ ဖြစ်မလား"

"အို..သိပ်ဖြစ်တာပေါ့ကွာ။ လာ..တာတေ၊ ဘိုးသီလတို့ ဝိုင်းကို သွား
မယ်"

ကျုပ်တို့ ဘိုးသီလနဲ့ အရီးစိန်ညိုတို့ အိမ်ကို ရောက်တော့ သိန်းဇော်
က အကျိုးအကြောင်းအားလုံး ပြောပြတယ်။

"ဟာ..ဒါဆိုရင် အချိန်မဆိုင်းနဲ့ လေကွာ။ သိန်းဇော် ဝိုင်းနောက်
ဘက်ကို သွားပြီး ကြက်တစ်ကောင် ဖမ်းပြီး လုပ် လိုက်လေ။ အသံမ
မြည်စေနဲ့ နော်။ ဟဲ့..စိန်ညို၊ နင်က ဆန်တစ်ခွက် ကပျာကယာ ချက်စမ်း
။ သမီးမယ်တင်နဲ့ မယ်ရင်က မီးကပျာကယာ မီးမွှေးတဲ့ လူက မွှေး၊ ငရ
တ်သီး တစ်ဆုံကို ထောင်းတဲ့ လူက ထောင်း။ မီးဖိုကို နှစ်ဖိုခွဲပြီး မွှေးစမ်း
။ ထမင်းချက်တုန်း ဟင်းပါ တစ်ပြိုင်တည်း ချက်ရမယ်"

မြန်လိုက်တဲ့ ဘိုးသီလဗျာ။ တစ်နာရီလောက် ကြာတော့ ကျုပ်ကို ထ
မင်းတောင်း ပြင်ပေးပြီးပြီဗျ။

ဘန့်ဘွေးကုန်းသီချိုင်းကို သွားဖို့ ကျုပ်ပြင်ရတော့တာပေါ့ဗျာ။ သိန်း
ဇော်ကို စောင့်နေတာဗျ။ ဒီကောင် နတ်ကတော် သွားခေါ်တယ်။
တိုက်ဆိုင်လိုက်တာမှ ဗျာ။ မီးလောင်ကုန်းက ဒေါ်ထွန်းက ဒီည

ဘန့်ဘွေးကုန်းမှာ အိပ်တယ်ဆိုပဲ။ မနက်ဖြန်မှ ရွာတောင်ပိုင်းက အိမ်တစ်အိမ်မှာ နတ်တင်ပေးဖို့ တဲ့ ဗျာ။

ဟော.. လာပြီ၊ သိန်းဇော် လာပြီဗျို့။ ဟာ..သိန်းဇော် နောက်မှာ ဒေါ်ထွန်းလည်း ပါလာတာကိုး။ နေရာကျပြီပေါ့ဗျာ။

ဘန့်ဘွေးကုန်းသီချိုင်းထဲကို ရောက်တော့ ခပ်ကျယ်ကျယ် ဂူတစ်လုံးကို ရှာရတယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီဂူကြီးပေါ်မှာ ငှက်ပျောဖက်ခင်ပြီး မဲဝါအတွက် စားပွဲကို ပြင်လိုက်တယ်။ ရေတစ်ခွက်လည်း ဖလားနဲ့ ချပေးထားတယ်။ ဂူပေါ်မှာ ဖယောင်းတိုင် တစ်တိုင် ထွန်းပြီး ကျုပ်က မဲဝါကို ပင့်လိုက်တယ်။

အရီး ဒေါ်စိန်ညို ချက်ပေးလိုက်တဲ့ ကြက်သားဟင်းနံ့က မွှေးကြိုင်ပြီး ထွက်လာတာဗျို့။ ကျုပ် မဲဝါကို စိတ်ညွတ်ပြီး သေသေချာချာ ပင့်တယ်။

"အရှေ့နေထွက်၊ အနောက်နေဝင်၊ တောင်တံငါကွန်၊ မြောက်ရူဝံ အတွင်း ရောက်ရာအရပ်၊ ရှိရာအရပ်ကနေ မြန်မကြာ လှမ်းကာ ကြွခဲ့ပါ ။ သီချိုင်းရှင် မဲဝါဗျာ။ ထနောင်းကုန်းက ကျုပ် တာတေ ပင့်ဖိတ်ပါတယ်"

ဒေါ်ထွန်းက ဒီအလုပ်ကို ကျုပ်နဲ့ လုပ်နေကျဆိုတော့ ပြောစရာမလိုတော့ဘူးပေါ့ဗျာ။ ဂူရှေ့မှာ ဆံပင်ဖြေချပြီး ကျုံ့ကျုံ့လေး ထိုင်နေတယ်။ လက်အုပ်ကလေး ချီလို့ ပေါ့ဗျာ။

"ဟီး...ဟီး...ဟီး"

ဟော..မဲဝါ ရောက် လာပြီဗျို့။ ဒေါ်ထွန်းက ခြေတွေ၊ လက်တွေ ကွေးကောက်ပြီး "အဟီး...ဟီး" နဲ့ အော်နေတယ်။ ဟော..မတ်တတ် ထရ

ပ်ပြီဗျို့။ ဟော..ခုန်ပြီ၊ ဒေါ်ထွန်း ခုန်ပြီဗျို့။ ဒေါ်ထွန်း လွှားခနဲ ခုန်လိုက်ကာ ဖက်ရွက်ကလေး လွင့်သွားသလိုပါပဲဗျာ။

ဟော..မဲဝါ စားပြီဗျို့၊ စားပြီ။ ထမင်းရော၊ ဟင်းရောကို အားရပါးရကို စားတာဗျို့။ ထမင်းစားရင်းနဲ့ ကျုပ်ကို မော့ကြည့်တယ်။

ကျုပ်သိတာပေါ့။ မဲဝါ ကျုပ်ကိုမေးပြီလေဗျာ။ ကျုပ် မဲဝါကို ပြောပြလိုက်တယ်။

"မဲဝါ..ဘန့်ဘွေးကုန်းက အိမ်ကြီးတစ်အိမ်ရဲ့ ခေါင်မိုးပေါ်မှာ အကောင်းကြီးတစ်ကောင် ရောက်နေတယ်ဗျ။ တစ္ဆေကြီးလား၊ သဘက်ကြီးလားတော့ ကျုပ်မသိဘူးဗျ။ ဆင်ကြီးတစ်ကောင်ရဲ့ အရေခွံလို မည်းမည်းကြီးဗျ"

"ဟင်..ဟုတ်လား တာတေ။ ဟာ..ဒီကောင်ကြီး တစ္ဆေထောင်က ထွက်ပြေးလာတာပါလား။ ဒီကောင်က အင်းဝခေတ်ကတည်းက ကောင်ကြီး။ သိပ်ဆိုးလွန်းလို့ ထောင်ချထားတာ"

"ဗျာ..တစ္ဆေတွေကို ထောင်ချလို့ ရသလားဗျ။ တစ္ဆေထောင်ဆိုတာ ဘယ်မှာ ရှိတုန်း မဲဝါ"

"ရှိတယ်။ ငရဲဂူထဲမှာ တစ္ဆေထောင်ရှိတယ်။ နင်ကြည့်ချင်ရင် ငါပို့ပေးမယ်"

"ဗျာ.."

"မကြောက်ပါနဲ့ ။ ငါ့ခွေးကြီး နက်ကျော်ကို နင်စီးပြီး လိုက်သွား။ နက်ကျော် နင့်ကို လိုက်ပို့လိမ့်မယ်။ အခု နင်ပြတော့။ အင်းဝတစ္ဆေကြီးကို ငါ ပြန်ဖမ်းခိုင်းလိုက်မယ်။ ဒီကောင်ကြီးကို လွှတ်ထားလိုက်ရင် ဘန့်ဘွေးကုန်းသားတွေ အူတွေ၊ အသည်းတွေ နုတ်စားခံရလိမ့်မယ်"

"ဟာ"

မဲဝါက ဒေါ်ထွန်းကို စီးပြီး ပြောတာဆိုတော့ သိန်းဇော်တို့ ၊
ကျောက်ခဲတို့ လည်း ကြားတာပေါ့ဗျာ။

ထမင်းရော၊ ဟင်းရော စားလို့ ကုန်တော့ မဲဝါ ထွက်သွားရောဗျာ။
ကျုပ်နဲ့ သိန်းဇော်လည်း ခွေခေါက်ပြီး လဲကျသွားတဲ့ ဒေါ်ထွန်းကို ပြေး
ပွေ့ပြီး သတိရအောင် လုပ်ကြရတာပေါ့ဗျာ။

ကျုပ်တို့ ဘန့်ဘွေးကုန်းကို ပြန်ရောက်တော့ ကျုပ်က သိန်းဇော်တို့
ဝိုင်းထဲ သရက်ပင်ကြီးပေါ်ကို ပြန်တက်ပြီး အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်ကို ကြည့်လို
က်တယ်။

ဟာ..ဟိုအကောင်ကြီးက ရှိနေတုန်းပဲဗျ။ စောစောကလိုပဲ မြောက်
ဘက်ကို မျှော်ကြည့်နေတာဗျ။ မဲဝါ ပြောသလို ဆိုရင်တော့ သူနေခဲ့တဲ့
အင်းဝမြို့တော်ကြီးကိုပဲ လွမ်းဆွတ်တမ်းတ နေတာလားတော့ မသိနိုင်
ဘူးပေါ့ဗျာ။

"ကျွဲ..ကျွဲ..ကျွဲ..ကျွဲ"

ဟော..လုပ်ပြန်ပြီဗျို့။ ဆင်ကြီးတစ်ကောင်ထက် ကြီးတဲ့ သူ့ကိုယ်လုံး
ကြီးကို ရှေ့တိုး နောက်ငင် လုပ်ပြန်ပြီဗျို့။ သိန်းဇော်တို့ အိမ်ကြီးလည်း
တောင်နဲ့ မြောက်ကို ယိမ်းထိုးပြန်ပြီပေါ့ဗျာ။

"ဝီ..ဝီ..ဝီ..ဝီ"

ဟာ..ဘာသံတွေတုန်းဗျ။ ကျုပ် အသံကြားတဲ့ ဘက်ကို မော့ကြည့်လို
က်တယ်။ မည်းမည်းအကောင်ကြီး သုံးကောင်မျိုး။ ကောင်းကင်မှာ ပျံ
လာတာ။

အတောင်ပံကြီး နှစ်ဖက် ဖြန့်ထားတာ ယာကွက်တစ်ကွက်လောက်

ရှိမလားပဲဗျာ။

သုံးကောင်ဗျ။ ဟော..လရောင်တောင် ကွယ်သွားပြီဗျို့။ ဒီအကောင် ကြီးတွေရဲ့ အတောင်ပံကြီးတွေက လရောင်ကို ကွယ်သွားလိုက်တာ။ ဘ နံ့ဘွေးကုန်းရွာ တစ်ရွာလုံးကို မှောင်ကျသွားတာဗျို့။

"ဟီး..ဟီး..ဟီး..ဟီး"

ဟာ..အိမ်ခေါင်မိုးက အကောင်ကြီး မြင်သွားပြီဗျို့။ ချက်ချင်းလို မတ် တတ် ထရပ်လိုက်တာဗျာ။ ပါးစပ်ကြီးကလည်း "ဟီးဟီး..ဟီးဟီး" နဲ့ အော်နေတယ်ဗျ။ ဒါပေမဲ့ နောက်ကျသွားပြီဗျို့။

ကောင်းကင်က ပျံလာတဲ့ အကောင်ကြီး သုံးကောင်ထဲက တစ်ကော င်က လက်ထဲက ဝင်းခနဲ လက်ခနဲ ဖြစ်သွားတဲ့ အရာတစ်ခုနဲ့ လှမ်း ပစ်လိုက်တယ်။ ဟာ..သိန်းဇော်တို့ အိမ်ကြီးရဲ့ ခေါင်မိုးပေါ်မှာ မတ်တတ် ရပ်နေတဲ့ ဆင်ထက်ကြီးမယ့် အင်းဝ တစ္ဆေကြီးကို ကြိုးတုပ်ပြီးသား ဖြစ် နေပြီဗျို့။ တစ္ဆေကြီး လှုပ်ကို မလှုပ်နိုင်တော့ဘူးဗျာ။ ဒီတော့မှ နောက်က ထိုးဆင်းလာတဲ့ အတောင်မည်းမည်းကြီးတွေနဲ့ သရဲကြီးနှစ်ကောင်က အင်းဝ တစ္ဆေကြီးရဲ့ လက်မောင်းကြီးတွေကို တစ်ဖက်စီမပြီး ကောင်းက င်ကို ပျံတက်သွားလေရဲ့ ဗျာ။

ဆင်ကြီးတစ်ကောင်ထက် ကြီးတဲ့ တစ္ဆေကြီးကို ဆွဲခေါ်သွားလိုက် တာများ ခေါင်းအုံးတစ်လုံးကို ဆွဲသွားသလို ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေး ပါသွား တာဗျို့။

မဖဲဝါပြောသလို ဆိုရင်တော့ ငရဲဂူကြီးထဲမှာ ရှိတဲ့ တစ္ဆေထောင်က တစ္ဆေဆိုးကြီးတွေကို ထိန်းတဲ့ တစ္ဆေထိန်းကြီးတွေ လိုက် လာပြီး ပြန် ခေါ်သွားတာဖြစ်မယ်ဗျ။

ကျုပ်မြင်လိုက်ရတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေကို သရက်ပင်အောက်ရောက်တော့ သိန်းဇော်တို့၊ ကျောက်ခဲတို့ ကို ပြန်ပြောပြလိုက်တယ်။

ဒီကောင်တွေဆိုတာ အံ့ဩလွန်းလို့ ပါးစပ်ဟောင်းလောင်းတွေကို ဖြစ်နေကြတာဗျ။ ကျုပ်ပြောပြတာမို့လို့ သူတို့ ယုံကြတာ။ တခြားသူပြောတာဆိုလို့ ကတော့ နည်းနည်းမှ ကို ယုံကြမှာ မဟုတ်ဘူး ။

သိန်းဇော်က သူ့အဘနဲ့ အမေရော၊ သူ့အစ်မတွေရော သွားခေါ်ပြီး အိမ်ပေါ် ပြန်ပို့လိုက်တယ်။ ကျုပ်ကလည်း သိန်းဇော်တို့ မိသားစုကို အားလုံးရှင်းသွားပြီ ဆိုတာကို သေသေချာချာ ပြောပြလိုက်ပါတယ်။

"အောက်..အီးအီးအွတ်"

သန်းခေါင်ကြက်တောင် တွန်ပြီဗျ။ ကျုပ်တို့ ကို သိန်းဇော်က လိုက်ပို့မယ် ပြောသေးတာဗျ။

"ဟာ..မလိုက်နဲ့ သိန်းဇော်။ ငါနဲ့ ကျောက်ခဲတို့ နှစ်ယောက်နဲ့ ပြန်မယ်။ ပရိတ်တွေဘာတွေ နာလိုက်ကွာ"

ကျုပ် အိမ်ပြန်ရောက်တော့ သန်းခေါင်ကျော်ပေါ့ဗျာ။ အိမ်မှာ ငြိမ်ထိုင်လိုက်တော့မှ ပဲ ချမ်းမှန်း သိတော့တာဗျို့။ နဂါးဆေးပေါ့လိပ်ကလေး နှစ်ဖွာသုံးဖွာ ဖွာလိုက်ပြီးတော့ ကျုပ်လည်း အိပ်ရာဝင်ခဲ့တယ်။

လေတွေ တိုက်လိုက်တာဗျာ။ သစ်ပင်ကြီးတွေဆိုတာ ယိမ်းထိုးနေတော့တာဗျို့။ ကျုပ်က တစ်ပင်လုံး ဝါထိန်နေအောင် ပွင့်တဲ့ ဆယ့်နှစ်ရာ သီပင်ကြီး အောက်မှာ ရပ်နေတာဗျ။

"ဟဲ့..တာတေ၊ နင် တစ္ဆေထောင်ကို သွားကြည့်မလို့ ဆို"

အသံကြားတော့မှ ကျုပ်က နောက်ကို လှည့်ကြည့်မိတာဗျ။ ဆယ့်နှစ်ရာသီပင်ကြီးရဲ့ ဟိုတစ်ဖက်ကနေ ထွက်လာတာ။ ကျုပ် မကြာမကြာ

တွေ့နေတဲ့ ကျုပ်အရွယ်လောက်ရှိတဲ့ ကောင်မလေးဗျ။

ဖားလျားချထားတဲ့ ဆံပင်မှာ ဆယ့်နှစ်ရာသီပန်း အဝါပွင့်လေး တစ်ပွင့် ပန်ထားတယ်။ ကျုပ်ကြောက်မှာ စိုးလို့ မဖဲဝါ အမြဲတမ်း ဖန်ဆင်းပြတဲ့ ပုံစံလေဗျ။

ကျုပ်က ဘာမှ မပြောရသေးဘူးဗျ။ ငေးကြည့်နေတာ။

"တာတေ..နင်သွားမယ်မို့လား။ ငါ နက်ကျော်ကို ခေါ်လိုက်မယ်။ ဘာမှ မကြောက်နဲ့ ။ ဟိုရောက်ရင်သာ နက်ကျော်ကိုယ်ပေါ်က မဆင်းနဲ့ ။ နက်ကျော်နားရွက် နှစ်ဖက်ကို ကိုင်ထား"

"တစ္ဆေထောင် ဆိုတာ တော်တော်ဝေးလား မဖဲဝါ"

"အဲဒီနေရာကို ငါတို့ မပြောရဘူး။ နက်ကျော်ကို စီးသွားရင်တော့ ခဏလေးနဲ့ ရောက်မှာ ပါ။ ကဲ..ငါ နက်ကျော်ကို ခေါ်လိုက်မယ်"

"ဝူး..ဝူး..အီး..အီး..ဝူး..ဝူး"

ဟော..မဖဲဝါရဲ့ ခွေး နက်ကျော်ကြီး ရောက် လာပြီဗျို့။ အူသံရှည်ကြီး ဆုံးတာနဲ့ မဖဲဝါဘေးမှာ ဘွားခနဲ ပေါ်လာတော့တာဗျ။

"နက်ကျော်..တာတေ့ကို ငရဲဂူ လိုက်ပို့လိုက်။ တာတေက တစ္ဆေထောင်ကို ကြည့်ချင်လို့ တဲ့ ။ နင်လိုက်ပို့လိုက်။ အချိန်စေ့ရင် ပြန်ခေါ်ခဲ့ကြားလား။ ကဲ..တာတေ၊ နက်ကျော် ကျောပေါ်တက်လိုက်"

ကျုပ်လည်း ဘာမှ မတွေးတော့ပါဘူး။ မဖဲဝါရဲ့ ခွေးနက်ကြီး ကျောပေါ်ကို တက်စီးလိုက်တယ်။

"ဖျောင်း"

မဖဲဝါက လက်ခုပ်တစ်ချက် တီးလိုက်တယ်။

"ဟာ.."

ခွေးနက်ကြီးက မြင်းကြီးတစ်ကောင်လောက် ဖြစ်သွားရောဗျ။ ကျုပ်လည်း ကြောက်ကြောက်နဲ့ နက်ကျော်ကြီးရဲ့ နားရွက် နှစ်ဖက်ကို ကိုင်ထားလိုက်တယ်။

"ဂီး.."

ခွေးနက်ကြီးက တစ်ချက် မာန်ဖီလိုက်ပြီး လွှာခနဲ ခုန်ထွက်လိုက်တယ်။

ပြေးပြီဗျို့၊ ပြေးပြီ။ နက်ကျော်ကြီး ပြေးပြီ။ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြေးနေသလား၊ လေထဲမှာ ပြေးနေတာလား ဆိုတာကို ကျုပ် သေသေချာချာ မသိတော့ဘူးဗျ။ ကျုပ်ခေါင်းက ဆံပင်တွေဆိုတာ နောက်ဘက်ကို လွင့်ထွက်နေတာဗျ။ နားထဲမှာ လေတိုးတဲ့ အသံကြီးပဲ ကြားနေရတယ်။

"ဝီး..ဝီး..ဝီး..ဝီး"

မျက်စိဖွင့်ထားပေမယ့် ဘာကိုမှ သဲသဲကွဲကွဲ မြင်ရတာ မဟုတ်ဘူး ဗျ။ ။ ရိပ်ခနဲ ရိပ်ခနဲ တွေ့လိုက်ရတာ။ လျှို့ဝှက်၊ မြောင်တွေ၊ တောင်ကမ်းပါးတွေ၊ တောနက်ကြီးတွေကို ဖြတ်ပြီး နက်ကျော်ကြီး ပြေးနေတာဗျ။

ဟော..နက်ကျော် ပြေးရင်းကနေ အရှိန်လျှော့လိုက်ပြီ။ တောင်အမြင့်ကြီး နှစ်လုံးကြားက လမ်းကလေးတစ်ခုမှာ နက်ကျော် ပြေးနေတာဗျ။ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်ပဲ ပြေးတော့တယ်။ ဟာ..ရှေ့မှာ လမ်းဆုံးနေပြီဗျ။ တောင်ကြီး တစ်ခုလုံးက ကန့်လန့်ကြီးခံပြီး ပိတ်ထားတယ်။

နက်ကျော်ကတော့ ပြေးတုန်းပဲဗျ။ တောင်ခြေရောက်တော့ လမ်းက နှစ်ခွဗျ။ ဘယ်ဘက်ကလမ်းကို နက်ကျော် ကွေ့ချလိုက်တယ်။

ကျုပ်လည်း နက်ကျော်ရဲ့ နားရွက်နှစ်ဖက်ကို မဖဲဝါပြောတဲ့ အတိုင်း

မိမိရရ ဆုပ်ထားတယ်။ ဟာ..ရှေ့မှာ ဂူပေါက်ကြီး တစ်ခုဗျ။

နက်ကျော်က အဲဒီဂူပေါက်ကြီး ထဲကို ပြေးဝင်တယ်။ အိုး..မှောင်ပိန်း နေပါရောလား။ ကျုပ်ဖြင့် ဘာဆို ဘာမှ မမြင်ရတော့ဘူးဗျို့။ ဒီအမှောင် ကြီးက ရိုးရိုးအမှောင် မဟုတ်ဘူး ဗျ။ အမှောင်ထက် ပိုပြီး မှောင်တဲ့ အမိုက်မှောင်ကြီးဗျ။

ဒါပေမဲ့ နက်ကျော်ကတော့ အမှောင်ထဲမှာ သေသေချာချာ မြင်နေရတဲ့ ပုံစံပဲဗျ။ တန်းသွားနေတော့တာဗျို့။ တစ်ချက်မှ ကို မရပ်ဘူး။

ဟာ..လင်းပြီ၊ လင်းပြီ။ ဟိုရှေ့မှာ မီးရောင်တွေ မြင်နေရပြီဗျို့။ မှောင်ထဲကနေ ရုတ်တရက် အလင်းရောင် မြင်လိုက်ရတော့ ကျုပ်မျက်စိတွေက ကျိန်းသွားတာဗျို့။ မျက်စိတွေကို ခဏ မှီ တ်ထားရသေးတယ်။

လမ်းက ဆုံးသွားပြီး ရှေ့မှာ လမ်းမရှိတော့ဘူး။ နက်ကျော်လည်း တဲ့ခနဲ ရပ်သွားတယ်။ လက်စသတ်တော့ ကျုပ်မြင်ရတဲ့ အလင်းရောင်တွေက အောက်ကနေ တက်လာတဲ့ အရောင်ပဲဗျ။

နက်ကျော် ရပ်လိုက်တဲ့ နေရာက တောင်ကမ်းပါးကြီးဗျ။ ဂူကြီးထဲမှာ မှ ကမ်းပါးကြီးဖြစ်နေတာ။ အောက်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ ဂူကြီးအကြီးကြီးဗျ။ ကျောက်နံရံတွေမှာ မီးတိုင်ကြီးတွေ ထွန်းထားတယ်။

မီးတိုင်တွေက ကျောက်မီးတိုင်ကြီးတွေဗျ။ ဘယ်လိုဖြစ်လို့ မီးတောက်နေတာ တုန်းတော့ ကျုပ်မသိဘူး။

တစ်တိုင်၊ နှစ်တိုင်၊ သုံးတိုင်၊ လေးတိုင်၊ ငါးတိုင်၊ ဟာ..မီးတိုင်တွေကို ကျုပ်လိုက်ရေ ကြည့်တာ ရာကျော်တယ်ဗျ။ ဂူနံရံမှာ လိုဏ်ပေါက်တွေ ရှိတယ်။ သံတံခါးကြီးတွေ တပ်လို့ ဗျ။ ဆင်နှစ်ကောင်စာလောက် ကိုယ်လုံးရှိတဲ့ အကောင်ကြီးတွေက လက်ထဲမှာ ဆူးချွန်တွေပါတဲ့ တင်းပုတ်

ကြီးတွေကို ကိုင်ထားတယ်။

ဟော..ရှေ့က နံရံမှာ တပ်ထားတဲ့ သံတံခါးကြီးကို ဆွဲဖွင့်ပြီး လိုဏ်ခေါင်းကြီးထဲကို တင်းပုတ်ကိုင်တဲ့ အကောင်ကြီး တစ်ကောင် ဝင်သွားတယ်။ ကျုပ်နေရာက ကြည့်ရင် အဲဒီလိုဏ်ခေါင်းကြီးကို မြင်နေရတယ်။

ဟာ..လိုဏ်ပေါက်က တကယ်တော့ လမ်းတစ်ခုပဲဗျ။ အဲဒီကျောက်သားလမ်းရဲ့ ဘေးတစ်ဖက် တစ်ချက်က နံရံမှာ သံတံခါး တပ်ထားတဲ့ အချုပ်ခန်းလို အခန်းတွေ ရှိတာကိုးဗျ။ လမ်းက အရှည်ကြီးဗျာ။ အထဲမှာ အချုပ်ခန်းတွေ ဘယ်လောက်ရှိသလဲ ဆိုတာတော့ ကျုပ်မသိဘူးဗျ။ ကျောက်လမ်း တစ်လျှောက်မှာ လည်း ကျောက်မီးတိုင်တွေ ထွန်းထားတာ လင်းထိန်နေတာမျိုး။ ဟော..အချုပ်ခန်း တစ်ခန်းကို တံခါးဖွင့်ပြီး အထဲက မည်းမည်း အကောင်တစ်ကောင်ကို ဆွဲထုတ် လာပြီဗျို့။ အဲဒီအကောင်ကို ဆွဲခေါ်လာတဲ့ အချိန်မှာ နောက်ထပ် တစ္ဆေထိန်းကြီး နှစ်ယောက်က ပြေးပြီး တစ်ဖက်တစ်ချပ်က ညှပ်ပြီး ချုပ်လိုက်တယ်။

ဟာ..ကျောက်ဖျာကြီး တစ်ချပ်ပေါ်ကို ခေါ်သွားပြီဗျို့။ ဪ..ကျောက် ဖျာ ကြီး ပေါ် မှာ တိုင်ကြီး နှစ်တိုင် ရှိတယ်ဗျ။ ကျောက်တိုင်ကြီးတွေဗျို့။ ဟော..အခန်းထဲက ထုတ်လာတဲ့ အကောင်ကြီးကို ကျောက်တိုင် နှစ်တိုင်ကြားမှာ သံကြိုးကြီးတွေနဲ့ ချည်ထားလိုက်ပြီဗျို့။ လက်နှစ်ဖက်ရော၊ ခြေထောက်နှစ်ဖက်ရော လေးဘက်၊ လေးပေါင် တုပ်ထားတာမျိုး။

"ဒါ..ဟိုကောင်ကြီးပဲ"

ဒါ..သိန်းဇော်တို့ အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်မှာ ထိုင်ပြီး ကိုယ်လုံးကြီးကို ရှေ့တိုးနောက်ငင် လုပ်နေတဲ့ အကောင်ကြီးပဲကိုး။

ဒီအကောင်ကြီးကို အပြစ်ပေးတော့မှာ ကိုး။ ဟာ..စောစောက ဆွဲ
ခေါ်သွားပြီး သံကြိုးနဲ့ ချည်တဲ့ အကောင်ကြီး နှစ်ကောင်က အရှေ့ဘက်
ကို တစ်ကောင်၊ အနောက်ဘက်ကို တစ်ကောင် ထွက်သွားတယ်။ ဟာ..
ဘာကြီးတွေ တွန်းလာတာတုန်း။

မတ်တတ် ကျောက်ပြားကြီးတွေဗျ။ ဟာ..ကျောက်ပြားကြီးတွေမှာ
သံချွန်ကြီးတွေ တပ်လို့ ဗျ။ အောက်က ကျောက်ပြားကြီးပေါ်မှာ သံချွန်
တပ်ထားတဲ့ မတ်တတ် ကျောက်ပြားကြီးက မြှုပ်ထားတာ ထင်တယ်။

ဟော..ကျောက်ဖျာကြီး အတိုင်း တွန်းလာတာဗျို့။ ချုပ်နှောင်ထားတဲ့
တစ္ဆေကြီးရဲ့ ရှေ့ကတစ်ယောက်၊ နောက်က တစ်ယောက် တွန်းလာတာ
ဗျ။ အနားရောက်လေ အရှိန်က မြန် လာလေပဲဗျို့။

ဟာ..ပြေးပြီ ပြိုင်တူတွန်းတာဗျို့။

"အား"

ထောင်ထဲက ထွက်ပြေးလာတဲ့ အင်းဝတစ္ဆေကြီးရဲ့ ရင်ဘတ်နဲ့
နောက်ကျောကို တစ်ပြိုင်နက်တည်း သံချွန်ကြီးတွေ ဖောက်ဝင်သွားတာ
ဗျို့။ ကျောနဲ့ ရင်ကို တစ်ပြိုင်နက်တည်း ဖောက်ဝင်သွားတာဗျ။ တစ္ဆေ
ကြီးရဲ့ အော်သံက ဧရာမဂူကြီးထဲမှာ ဟိန်းထွက်သွားရောဗျို့။

ဟော..ကျောက်ပြားကြီးတွေကို နောက်ပြန်ဆွဲသွား ကြပြန်ပြီဗျို့။
ဟော..ဟော..ရှေ့ကို ပြိုင်တူပြေးပြီး တွန်းလာကြပြန်ပြီ။ ဟော..ကျောနဲ့
ရင်ကို ပြိုင်တူညှပ်ပြီဗျို့။

"အား"

တစ္ဆေကြီးရဲ့ အော်သံက ဂူကြီးထဲမှာ လွှမ်းသွားပြန်ရောဗျာ။

ဂူကြီးက ကျုပ်စိတ်အထင် ပြောရရင် ကျုပ်တို့ ရွာ ထနောင်းကုန်း

ရယ်၊ သိန်းဇော်တို့ ရွာ ဘန့်ဘွေးကုန်းရယ်၊ မီးလောင်ကုန်းရယ် သုံးရွာ ပေါင်းထားတာလောက် ကျယ်မယ် ထင်တယ်ဗျ။

ကျောက်နံရံကြီးတွေမှာ လိုဏ်ပေါက်တွေ အများကြီးဗျ။ အဲဒီ လိုဏ် ပေါက်တိုင်းမှာ ကျောက်လမ်းကြီးတွေ ရှိတယ်။ အဲဒီကျောက်လမ်းကြီး တွေရဲ့ တစ်ဖက်တစ်ချပ်မှာ သံတံခါး တပ်ထားတဲ့ အချုပ်ခန်းတွေ ရှိ တယ်ဗျ။

ဒီဂူကြီးထဲမှာ အဲဒီလို ကျောက်လမ်းပေါင်း ဘယ်လောက်ရှိပြီး၊ အချုပ်ခန်းပေါင်း ဘယ်လောက် ရှိတယ်ဆိုတာ ကျုပ်မမှန်းနိုင်ဘူးဗျ။

ဒီဂူကြီးကို မဖဲဝါကတော့ ငရဲဂူလို့ ပြောတယ်။ တစ္ဆေထောင်ကျနေ တဲ့ အကောင်ပေါင်း ဘယ်လောက်ရှိပြီးတော့ အဲဒီတစ္ဆေတွေကို ဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင်ပြီး အပြစ်ပေးရတဲ့ တစ္ဆေထောင်ရဲ့ ပါးကွက် အာဏာသား သ ရဲကြီးတွေက ဘယ်လောက် ရှိတယ်ဆိုတာ ကျုပ် ဘယ်လိုမှ မှန်းတတ် မှာ မဟုတ်ဘူး ဗျ။

"အား..ဂူး..ဂူး"

အော်သံကြီးကြားလို့ ကျုပ် လှမ်းကြည့်လိုက်တယ်။ ဟာ..နားရွက် အကြီးကြီးနဲ့ အမွေးရှည်တွေ တစ်ကိုယ်လုံး ဖုံးနေတဲ့ သဘက်ကြီး တစ် ကောင်ကို ဇောက်ထိုး ဆွဲထားပြီး ဆူးခက်၊ တင်းပုတ်ကြီးတွေနဲ့ မည်း မည်း အကောင်ကြီး သုံးကောင်က မနားတမ်း ရိုက်နေတာမျိုး။

ဒီသဘက်ကြီးက ဘာအပြစ် ကျူးလွန်ထားလို့ တုန်း ဆိုတာတော့ မ သိဘူးပေါ့ဗျ။

"အူး..အီး..အီး"

ဟာ..ကျုပ်က ရှေ့ကိုပဲ ကြည့်နေတာကိုး။ ကျုပ်ရဲ့ ဘေးဘက်တွေမှာ

လည်း တစ္ဆေတွေကို ပြစ်ဒဏ် အမျိုးမျိုးပေးနေတာဗျ။

ဟာ...ဒီအကောင်ကြီးတော့ ခြေတွေ၊ လက်တွေ ကြိုးနဲ့ တုပ်ပြီး ဝမ်းလျားမှောက်ကြီး သံကြိုးနဲ့ ဆွဲထားတာဗျို့။ သံကြိုးက ကျောက်စက် သီးကြီးမှာ ချိတ်လို့ ဗျ။

သံကြိုးကို စက်သီးနဲ့ ဆွဲတင်သွားပြီး ဂူအမိုးမှာ သွားပြီး ကပ်တော့မှ စက်သီးကြိုးကို လုံးဝ လွှတ်ချလိုက်တာဗျ။ ကြိုးတုပ်ခံထားရတဲ့ တစ္ဆေ က ခြေလွတ် လက်လွတ်ကို ပြုတ်ကျလာတာဗျို့။ အောက်မှာ က ကျောက်ဖျာချပ်ကြီးဗျ။ အဲဒီ ကျောက်ဖျာချပ်ကြီးမှာ က ကျောက်သား အချွန်တွေက ဆူးချွန်ကြီးတွေလို ထောင်နေတာဗျ။ အချွန်ပေါင်း ရာနဲ့ ချီ နေတာ။ အဲဒီကျောက်ဆူးချွန်ကြီးတွေ ပေါ်ကို မှောက်လျှောက်ကြီး ပြုတ် ကျလာတာလေဗျာ။

"အား...အီး"

ဆိုပြီး အော်တဲ့ အသံကြီးက ဂူကြီးထဲမှာ လွှမ်းသွားတော့တာပေါ့ဗျာ

။

ကျုပ်တို့ ရွာသုံးရွာလောက် ရှိတဲ့ ဂူကြီးထဲမှာ ကျောက်မီးတိုင်ကြီး တွေ ထွန်းထားလိုက်တာ ထိန်နေတာဗျ။ အဲဒီမီးရောင် အောက်မှာ ပုံစံ တစ်မျိုးစီ အပြစ်ပေးခံနေရတဲ့ တစ္ဆေကြီးတွေရဲ့ အော်သံကြီးတွေက သွေးပျက်မတတ်ပါပဲ။

ဒီငရဲဂူကြီးထဲမှာ ဒီတစ္ဆေကောင်ကြီးကို ဘယ်သူက ဖန်တီးသွားခဲ့ တာတုန်း ဆိုတာ ကျုပ်ဖြင့် တွေးလို့ ကို မရပါဘူးဗျာ။

ဒီငရဲဂူကြီးထဲမှာ ထောင်ကျပြီး ပြစ်ဒဏ်တွေ အမျိုးမျိုး အပေးခံနေရ တဲ့ တစ္ဆေကြီးတွေ ဘယ်လောက်ရှိပြီး တစ္ဆေထောင်ရဲ့ ထောင်ဝန်ထမ်း

ပါးကွက်အာဏာသား တစ္ဆေသရဲကြီးတွေ ဘယ်လောက် ရှိတယ် ဆိုတာ လည်း ကျုပ်တွေ့လို့ မရပါဘူးဗျာ။

ကျုပ်မျက်စိနဲ့ မမြင်ရတဲ့ ဂူကြီးရဲ့ တခြားနေရာတွေမှာ ရော ဒီလို အပြစ်ပေးခံနေရတဲ့ တစ္ဆေတွေ ဘယ်လောက်များ ရှိနေတယ်ဆိုတာ ကျုပ် ဘယ်လိုမှ မသိနိုင်ဘူးပေါ့ဗျာ။

ကျုပ်က ဒါတွေကို မကြည့်ချင်တော့ဘူးဗျာ။ ဒါပေမဲ့ နက်ကျော်ကြီး က တောင့်တောင့်ကြီး ရပ်နေတုံးဗျ။

အချိန်မစေ့သေးလို့ ရှိမှာ ပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်က နက်ကျော်ရဲ့ နားရွက် တွေကို နည်းနည်းဆွဲလှုပ်ပြီး ပြန်ဖို့ သတိပေးတယ်။

ဒီကောင်ကြီးက နည်းနည်းမှ ကို မလှုပ်ဘူးဗျ။ ကျုပ်လည်း ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ဘူးဗျ။ ဒါပေမဲ့ ခဏကြာတော့ ဒီကောင် လှုပ်လာတယ်။ နောက်ဘက်ကို ဆတ်ခနဲ လှည့်လိုက်ပြီး ကျုပ်တို့ ဝင်လာခဲ့တဲ့ အမိုက် မှောင်ကြီး ထဲကို ဝင်သွားရောဗျ။

ကျုပ်လည်း ဘာဆို ဘာမှ မမြင်ရတော့ဘူး။ အမိုက်မှောင်ကြီးကို တော်တော်ကြာအောင် ဖြတ်ပြီးတော့မှ ကျုပ်တို့ ဝင်ခဲ့တဲ့ ဂူပေါက်ကြီးကို ရောက်လာတယ်။

အပြင်မှာ လရောင်ဖျော့ဖျော့လေးက လင်းနေတယ်ဗျ။ ဒီတော့မှ ပဲ ကျုပ်လည်း အသက်ကို ၀၀ ရှူလိုက်မိတော့တာပေါ့ဗျာ။

"ဂီး..ဂီး..ဂီး"

ဟာ..ကျုပ်မျက်စိမှိတ်ပြီး အသက်ရှူနေတုံး ရှိသေးတယ်ဗျ။ ငှက် အော်သံကြီးတွေ ကြားလိုက်လို့ ကျုပ် မျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ဟာ.. လူငှက်ကြီးတွေဗျ။ အတောင်မည်းမည်းကြီးတွေကို ဖြန့်ပြီး ပျံနေတာ။ န

စံကောင်တောင်မျိုး။

စောစောက ကျုပ်တို့ အဝင်မှာ ဘာမှ မတွေ့ပေမယ့် အထွက်မှာ တည့်တည့်ကြီး တိုးနေတာမျိုး။

"ဂီး..ဂီး..ဂီး..ဂီး"

ဟာ..နက်ကျော်ကြီး မာန်ဖီနေပြီမျိုး။ ကျုပ်လည်း တစ်ကိုယ်လုံး ကြက်သီးတွေထပြီး ဘာလုပ်ရမှန်း မသိတော့တာနဲ့ နက်ကျော်ရဲ့ နားရွက်တွေကိုပဲ တင်းတင်း ဆုပ်ထား လိုက်ရတော့တာပေါ့ဗျာ။

"ဝူး"

နက်ကျော်က ခေါင်းကြီးမော့ပြီး တစ်ချက် အူလိုက်တယ်။ ဟော..ပြေးပြီမျိုး၊ ပြေးပြီ။ နက်ကျော်ပြေးပြီ။ လွှားခနဲ လွှားခနဲ နေအောင် ပြေးတာဗျ။ မြေပေါ်မှာ ပြေးတာလား၊ လေထဲမှာ ပြေးတာလား ဆိုတာ ကျုပ်မသိတော့ဘူးဗျာ။

"ဂီး..ဂီး..ဂီး..ဂီး..ဂီး"

ဟာ..လိုက် လာပြီမျိုး၊ တစ္ဆေငှက်ကြီးတွေ လိုက် လာပြီ။ အတောင် မည်းမည်းကြီးတွေကို တဖျန်းဖျန်း ခတ်ပြီးတော့ကို လိုက်လာတာမျိုး။

ကျုပ်တော့ ဒီတစ်ခါ သွားပြီလို့ တွေးလိုက်မိတာမျိုး။ ဘယ်အချက်များ နောက်ကနေ ကုပ်လှမ်းဆွဲလိုက်မလဲလို့ တွေးရင်းနဲ့ နက်ကျော်ကြီးရဲ့ နားရွက်တွေကို တင်းနေအောင် ဆွဲထားရတာပေါ့ဗျာ။

"ဖျန်း..ဖျန်း..ဖျန်း..ဂိ..ဂိ..ဂိ"

ဟာ..လိုက်တုံးပဲ။ တစ္ဆေငှက်ကြီး နှစ်ကောင် တော်တော်ကို နီး လာပြီမျိုး။

ဟော..နက်ကျော်က ပြေးရင်းနဲ့ သီချိုင်းကုန်းကြီး တစ်ခုထဲကို ဖြတ် ပြေးလာတယ်ဗျ။ ကျုပ်က ဂူကြိုဂူကြားမှာ ပါလာတာပေါ့ဗျာ။ ကျုပ် ကြောက်ကြောက်နဲ့ နောက်ကို လှည့်ကြည့်တယ်။ ဟာ..မရှိတော့ဘူးဗျို့။ တစ္ဆေငှက်ကြီးတွေ နေခဲ့ပြီဗျ။ သီချိုင်းက နက်ကျော်တို့ ပိုင်နက်ကိုဗျ။ ဒါ ကြောင့် ဆက်မလိုက်တော့တာကိုး။

ဟော..ပြန်သွားပြီ၊ ပြန်သွားပြီ။ လူငှက်ကြီးတွေ ပြန်သွားကြပြီဗျို့။ နက်ကျော်က အရှိန်ကို မြှင့်ပြီး ပြေးတယ်။

ကျုပ်လည်း ပြုတ်မကျအောင် မနည်းကို ကိုင်ထားရတာဗျ။ တစ်နေ ရာ ရောက်တော့ နက်ကျော်ကြီးက ကျုပ်ကို သူ့ကိုယ်ပေါ်က ဆတ်ခနဲ ခါ ချလိုက်တယ်။

ကျုပ်ပြုတ်ကျသွားရောဗျို့။ အသည်းထဲမှာ အေးခနဲဖြစ်သွားပြီး ကျုပ်လန့်အော်လိုက်မိတယ်။

"အား.."

ကျုပ်ခြေထောက်ကို တစ်ယောက်ယောက်က ဆောင့်ဆွဲလိုက်တယ်။

"ဟဲ့..တာတေ၊ ဘာဖြစ်တာတုန်း"

အမေဗျ၊ အမေအသံ။ ကျုပ် မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ အမေက ကျုပ်အိပ်ရာ ခြေရင်းမှာ ထိုင်လို့ ဗျ။

"အမေ..ကျုပ် ဘယ်ပေါ်ကို ကျသွားတာတုန်း"

"ဟဲ့..တာတေ၊ နင်က ဘယ်အပေါ်ကို ကျရမှာ တုန်း။ နင့်အိပ်ရာမှာ နင်အိပ်နေတာလေ။ လန့်အော်လို့ ငါလာနှိုးတာ"

"တုံ့..တုံ့..တုံ့..တုံ့..တုံ့"

ဘုန်းကြီးကျောင်းက အုန်းမောင်းခေါက်သံကို ကြားလိုက်ရတယ်။
အရုဏ်တောင် တက်နေပါပေါ့လား။
